

1924-9

ВАРТОВА БАШТА

Г. Вісник Присутности Христа

СКАЛА ВІКІВ
Іншої підвалини ні-
хто не може заложити
Викуп За Всіх

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Нагрозить поранок, та ще ніч "Іса. 21"

WATCH TOWER AND HERALD OF CHRIST'S PRESENCE
(Ukrainian Edition)

VOL. I. September 1st, 1924 No. 9.

Року Божого 6052 Вересень 1, 1924

ЗМІСТ

Теперішня цивілізація перед загибелю	135
Заповідь: „Не убій!“ подоптали!	135
Причина, чому „християнство“ зчезне	136
Слова Ісуса Христа сповнилися	137
Ліга Вашій не устоїться	138
Чому віліони з теперішніх людей не умруть	140
Видінне будучої слави царства Божого	141
Що говорить св. Письмо о почитанню образів ..	143
Чому маємо різні образи тої самої особи ..	143
Х монахів розум старший, чим Письмо	144
Дійсний образ поган	145
„Врний сторож“ науки Христової	146
Слова до розважування	147
Коли святкувати?	148
З конвенції	148
„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що від- повідь на мою жалобу.“ — Авакум 2:1.	

© W.B.E.T.S.

чить
знаємо,

ше руйнує середок народів у заколоті, як зареве море та філі [забурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та.
Говорили, а, що приїде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні [церков] захитаються... Як побачите, що се стається,
що Боже близько... Випростуйтесь і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наблизилося викуплення ваше. —
24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал служить головно на се, аби подавати пояснення до св. Письма і поученя з него. Заложений (1884. р.) в англійській мові, аби ширити науку Ісуса Христа, він не тільки допомагає дітям Божим при студіюванню св. Письма, але також подає, коли Товариство має свої конвенції, повідомляє о приході представителів Товариства так званих „пильгримів“ і подає звіти з конвенцій.

Наші так звані „Верійські лекції“ подають і пояснюють в приступний спосіб „ВИКЛАДИ СВ. ПИСЬМА.“ видані товариством і є дуже помічні всім тим, хто хоче досягнути почетний ступень т. зв. „Вербі Деї Міністер“ (В. Д. М. — V. D. M.), що означає: Слуга Слова Божого.

Сей журнал боронить головно сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, іменню ВИКУП (відкупленє) дорогоцінною кровю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на ВИКУП (як відповідну ціну) за всіх“ (1. лист Петра 1:19; 1. лист до Тимотея 2:6). Будуючи отже на тім певнім фундаменті: золото, срібло і дорогі каміня-жемчуги слова Божого (1. до Коринтян 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), дальшею цілею сего журналу є показати всім: яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі . . . , щоби тепер обьявилась через Церкву всяка премудрість Божя“ — „котра в інших родах (віках) не була обьявлена сидам людським так, як тепер є вона обьявлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від всяких партій, сект або віроісповідань, яких соби натворили люде; а старається кожде своє слово підпорядкувати у всім під волю Божу в Христі, як учить сего св. Письмо. Дялятого може сміло говорити і розбирати кожде слово, яке голосив Ісус, — відповідно до сего, як нам Бог уділить своєї мудрости порозуміти Його слово. Наше становище не є догматичне, але певне; бо що знаємо, се твердим, маючи сильну віру в Божі обітницї, які є певні. Ми є як ті слуги, котрі виконуємо Його службу; дялятого рішене наше, що має бути поміщене в сім журналі а що ні залежить від сего, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріпляти Його людей в ласці Божій і в знаню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, аби досліджували кожде написане тут слово при помочи неомильного слова Божого, і тому для лекшого провіреня наводимо звичайно голову і стих з Пророків і Апостолів.

СВ. ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ НАС:

ЩО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога,“ се особливше „діло рук Його:“ що будова її відбувалася через цілий Євангельський вік, — се є від часу, як Ісус Христос стався Відкупителем цілого світа і Угольним каменем свого храму. Через сей то храм, скоро буде він докінчений. Бог зішле благословенне на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до Него. — 1. до Коринтян 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 22; 1. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Що хто в тім часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться Йому, сего буде Він неначе обтисовати, допасовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений остатній з тих „живих камінів“ з „вибраних і дорогих,“ тоді великий Майстер-Учитель згромадить їх разом при першім воскресеню. Тоді ся Церква буде наповнена Його славою і станеться місцем стріч між Богом а людьми через цілих тисяч літ. — Одрите 15:5-8.

Що підставою надії так для Церкви, як і для світа є се, що „Ісус Христос з ласки Божої пожив смерти за „всіх,“ стався „викупом за всіх“ і, що Він буде „правдивим світлом, що просвічає КОЖДОГО ЧОЛОВІКА, що приходить на світ“ у „властисім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; до Тимотея 2:5, 6.

Що надією Церкви є, що вона буде такою, яким є її Господь, буде „бачити Його таким, яким Він є.“ буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідник. — 1 Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Рим. 8:17; 2 Петра 1:4

Що в теперішнім часі Церква, святі мають себе видосконалити, усовершити до служби в будучности; мають розвинути в собі всяку ласку; бути світлами Божими перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. — до Ефесян 4:12; Маттей 24:14; Одрите 1:6; 20:6.

Що надія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люде через Царство Христа, що буде тревати тисяч літ. Всі, що схотять бути послухні законам і їх виповняти, отримають з рук свого Відкупителя і прославленої Церкви все те, що Адам утратив, а всі уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння св. Апостолів 3:19-23; Ісаїя 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.

Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and Miscellaneous Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

(Сей журнал виходить в кількох мовах)

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету, в склад котрого входять: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, J. Hemery, C. E. Stewart, R. H. Barber. Кожний артикул уміщений в англійськїм журналі читає і одобряє найменше трьох його членів.

Передплату в Сполучених Державах можна посилати Монї ордами або через Експрес компанію або банковими дрефтами. З Канади і прочих країв треба посилати передплату Міжнародним почтовим переказом.

ПЕРЕДПЛАТА на рік виносить: в Сполучених Державах \$1.00, для Канади і прочих країв \$1.50.

Грошеві монї ордери треба адресувати так:
The Watch Tower 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

УВАГА ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ: В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального потвердження, що отримано належитість ані не повідомляємо, що передплата скінчилася, тільки зазначаємо се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть його читати, вислаємо даром, если о се попросять.

ДО ВІДОМА КАНАДИЙСЬКИМ БРАТЯМ

Просимо Братів з Канади уваватися тепер у всіх справах, чи то книжок, чи журналу, впрост на адрес канад. відділу:

Watch Tower Bible & Tract Society, 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario.

ДОРОГА БРАТА Е. ЗАРИСЬКОГО

Бр. Е. Зариський дасть публичні і духові виклади в six місцях:

Chair, Sask.	Sept. 12-14	Pelly, Sask.	Sept. 30, Oct. 2
Canora, Sask.	" 16-21	Arran, Sask.	Oct. 3
Duchanan, Sask.	" 22	Swan River, Man.	" 5
Sturgis, Sask.	" 23, 24	Bowsman River, Man.	" 6
Annette, Sask.	" 25, 26	Garland, Man.	" 7, 8
Stenen, Sask.	" 28, 29	Ethelbert, Man.	Oct. 9, 10, 12

? ? ?

Книжочка „День Пімсти“ вже готова. Добра вона так для братів, як і для світських людей. Розбирає пророцтва Господа нашого Ісуса Христа про „падаючі зорі і затьміне сонця і місяця.“ Пояснює, що думає Ісус Христос, кажучи: „двох буде в поли, одного возметься, другого зоставиться.“ „двох буде лежати на однім ліжку, одного возметься, другого зоставиться.“ „двоє буде молоти на жорнах“ і т. д. На підставі слів пророків і апостолів показує в який спосіб Бог заложить своє царство. Як будуть воскресати наші дорогі особи. Кожний повинен перечитати її, і дати хотяй одну тільки своєму знакомому. Се є слова самого Христа; вони певно промовлять до серця людей! Братя повинні тепер як найбільше розпродувати книжочки Світ в Заколоті, Гарфу Божу, Божий План Віків і День Пімсти.

Ціна книжок слідуєча: Божий План Віків — 75 цт., Гарфа Божя — 65 цт., Світ в Заколоті — 10 цт., День Пімсти — 25 цт. Біблія в великим форматі 1.50, в малім форматі в скріяній оправі 2.75 і 3.90.

В старім краю можна набути наші книжки в: Книгарь нового Тов-а ім. Шевченка, Ринок ч. 10, Львів, Гали

Проситьсся Братів з Сполучених Держав і з проч у всіх справах, чи то книжок чи журналу адр

WARTOWA BASHTA

18 Concord St.

ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА І ВАРТОВА БАШТА

Рік I

Вересень-September 1, 1924

Ч. 9

ТЕПЕРІШНА ЦИВІЛІЗАЦІЯ ПЕРЕД ЗАГИБЕЛЕЮ

Та — мільони з любов'ю тепер живочих ніколи не помруть!

ПІД СЛОВОМ цивілізація розуміємо властиве виховане, просвіту, поступ до добра і справедливости. Але на нинішній цивілізації лишилося хіба саме ім'я. На зверх має ім'я „цивілізації“, а в середині варварство, дикість найгіршого роду. Правдива цивілізація може ґрунтуватися тільки на правді, справедливости і праведности, де любов є найважливішим чинником.

За минулих два тисячі літ розвинулося се, що нині називаємо цивілізацією. За останніх 50 літ зробила вона надзвичайний поступ, з чого деякі народи були дуже горді.

Торговля в світі поєднала з собою народи в тісні союзи; збільшила виховане і науку і зробила свого роду культуру. Вона з своєї сторони виконала частину нинішньої цивілізації.

Жадні власті і впливу люди запровадили форми правління, де кілька одиниць управляє масами людей, і до плодоби накидає закони, які собі ухвалили. Вони також виконали частину теперішньої цивілізації.

Релігія Ісуса Христа була заложена на чистих підвалинах. Внесена високо, висше брудних річей сеї землі, вона була неначе яєним світлом на верху гори, що освітлювало стежку кождому, хто глядав правди і провадило його до вічного життя і щастя. Ся правдива релігія Христова мала спасенний вплив на людей і на час виконала і свою частку в цивілізації.

ТОРГОВЛЯ ОБЕРНУЛАСЯ В ЖАНДУ ЗИСКУ

Жагда зиску і власті перемінила законну торговлю в дикі захлапність. Торговля сталася средством, як висвати людську кєрвавицю і силу, якої потреба при виробі сих річєй.

Аби дійти до власті і впливу політикерє обдирали народ з його прав, не виконуючи совісно обовязків свого уряду, але над'уживали його для своєї корєсти.

Жагда жити в вигодах і достатках, жагда подобатися скорше людям, чим Богу, була причиною, що священники підпали під згубний вплив сатани і стали невірні Богу і покинули Господа Ісуса Христа і його науку, і стали тим самим частиною теперішньої цивілізації.

Бажуть, що війна є останком варварства, дикунства. Так! се правда. Говорили не раз, що торговля так злучить всі народи, що війни більше не буде. Та всі добре знаємо, що послїдну війну, одну з найбільших і найбільше руйнующих викликала як раз торговля, комерс.

Говорили, що виховане і наука не допустять до війни:

а однак як раз виховане і наука учинили сю війну більше ливольською і більш звірською, чим дикунє могли собі подумати. Всї держави „християнські“ заохочують своїх учених людей, аби винаходили найбільше убійчі воєнні апарати: канони скорострїльні, аероплани, гази і т. д. Тепер саме кілька т. зв. цивілізованих держав намагається набути від випадїчка „смертні лучі“, котрими, як кажуть, за одну нїч буде можна змести з лиця землі такі великі міста, як Лондон або Париж. Се є витвір найновїшої цивілізації.

ЗАПОВІДЬ: „НЕ УБИЙ!“ ПОДОПТАЛИ!

Всі християнські віроісповідання називають Ісуса Христа Князем мира. І по правді! Він бо так научав: „Я вам кажу: Любіть ворогів ваших і модіться за тих, що пересїдують вас.“ Він научав своїх учеників і послїдувателїв, аби не воювали, аби ухилилися від війни. А теперїшні всі священники, котрі кажуть, що навчають його науку, назвали війну святою річю. Вони тимчасово, як могли фотографуватися враз з найбільше кровожадними офіцерами! Найбільших воєвників, що убивали найбільше людей, вони славили і величали найбільшими героями всіх часів. Коли вибухла всесвітня війна вони впрост наганяли людей до братоубїйства, кажучи, що присяга зложена цареві або цєсарю є важнїша, чим присяга Богу або слово і наука Ісуса Христа. З церков поробили вони вербуєковє стациї, що більше, вони навіть брали гроші — так було в Англії, в Канаді і в прочих краєх Європи — за се, що намовляли молодих хлопців йти на війну, і проповідували, що хто згине на війні, сей піде впрост до неба. Сї гроші, які вони побирали, були забатрені людською кровю.

Священники прийняли до своїх церков найбільших визискувачів (коршмарів-салонїстів і несовісних бизнєсїстів) і невірнучих в Бога політикерів і дали їм там найвизначнїші місця. Вони знали, що сатана є „богом сего світє-віка“, а однак самі добровільно сталися його слугами. Вони не запротєстували проти війни і тим самим з їх вини маленькі діти і сироти були виставлені на арматні кулі. А скільки калїк, а скільки вдовиць, скільки слїз поплило через їх вину по лицях стареньких родичів, сего не злічити! Вони обходилися несправедливо з тими, що попали в яке нещастє або були в якїй потребі. Вони злобно пересїдували і ще тепер пересїдують всіх, що є тихого і покїрного серця, що хотять йти за своїм Князем мира, за те тільки, що важаються

сказати правду людям. Вони були причиною, що таких арештовано, кидано до в'язниць, а навіть убивано смертю.

Нині люди втратили довіру до політичних провідників, бо переконалися, що вони шукають тільки наживи. Вони втратили віру в своїх священників, бо переконують ся, що дуже велике їх число зовсім не вірить в Бога, а церкву вважають для себе за місце, де можуть заробити на хліб, подібно як коваль іде до кузні, кравець до робітні, робітник до фабрики або майнів. Люди бачать се, а часто самі священники признаються отверто до сего!

Міліони робітників є нині без роботи, не маючи ні своєї хатини ні средств вижити себе або свою родину. Стративши довіру до своїх провідників і не маючи надії на поліпшене судьби, ані віри в Бога ні в світ, численні міліони їх переходять в ряди найскрайніших радикалів. На вид того всего серця високо поставлених осіб переняло пригноблене і безрадість. Деякі найбільші мислителі теперішнього часу висказують отверто свою думку:

„Перед війною люди нераз говорили, що наша культура є християнська. Та війна показала нам всім, що теперішнє „християнство“ є чисте поганство.“ — Др. Вернард Белл, славний винахідчик телефону.

„Аеропляни, трійливі гази і взаємна ненависть готують певну загибель теперішній цивілізації. Америка приготовляється до війни на таку величезну скалю, що немає чогось подібного в історії світа. Наша цивілізація згине, если не будемо старатися о загальний мир.“ — Фр. Й. Ліббей.

„Ми улинилися на роздорозжі і ніхто не знає, куди йти.“ — Г. Ю. Велле.

„Перед нами темна будучність. Наша цивілізація дійшла до початку ночі.“ — Др. Г. Л. Брейсфорд.

„Ніхто з людей, хіба паний оптимізм, може запевнити, що світ є дуже хорий і його слабкість може скінчитися смертю.“ — Сер Филип Гіббс.

„Сполучені Держави Америки приготовляються до війни, яка пожеє всі наші податки.“ — Американський секретар війни Вікс.

„Ви Американці *помогли* Європі (аліантам) 1917. р. Але робота є тільки до половини скінчена, і если не скінчиться її зовсім, тоді наша цивілізація в протязі одної генерації закінчиться такою катастрофою, якої світ ще не зазнав. Нині тільки насильство управляє світот. Если ви не зарадите сьому, наша цивілізація зникне з лица землі.“ — Ллойд Джордж.

21 ПРИЧИНА, ЧОМУ „ХРИСТІЯНСТВО“ МУСИТЬ УПАСТИ

1 / „Сі великі мужі бачать, що над цілим світот збираються бурі огню і крові, котрі зметуть з лица землі теперішні порядки і інституції; але вони не знають, яка сему причина, і який ратунок проти сього. Звітси походить їх заклопотане і безрадість. Бог Єгова знає кінець від самого початку. Він предвидів сей страшний день-час і предсказав його через свого пророка. Він змальовав наперед, який страх огорне всіх царів і управителів держав. Своім словом авторитету Він так до них

промовляє: „Пристаупіть, народи, слухайте і уважайте, люди! Нехай чує земля і все, що на ній. Бо загорів гнів Божий на всі народи, . . . бо се день Божої пімсти (кари).“ — Ісаїя 34:1,2,8.

Длячого-ж Бог виливає своє негодоване і пімсту-кару супроти народів? Відповідь на се, бо царство сатани осягнуло вершок своєї злоби і мусить упасти, бо надходить побідитель, Князь мира, Ісус Христос.

Одинокий нарід-держава, яку заложив був Бог і яка була під його контролею, був нарід Ізраїльський. Бог поставив сей нарід за образ, як примір на будучність. Сему народови дав Бог збір (кодекс) совершенних законів, і обіцяв їм, що будуть жити, если будуть заховувати сі закони. Він остерегігав їх і грозив карами в разі, если не послухають. Та вони погордили Ним і не послухали. Тому Бог укарав їх так, як приобіцяв. — Гляди 3. книгу Мойсея 26:14-45.

Люцифер за свій непослух стався сатаною і дияволом. Бог не перешкаджав, і диявол заволодів і підчинив під себе всі народи, які були кругом Ізраїля. Він також розтягнув свій погубний вплив на Ізраїля і по певнім часі поконав їх, і Ізраїльська держава упала 606. р. перед рожеством Христа. Тоді то Бог заявив, що Він не буде переривати панованя Поган, котрі були під контролею сатани, „аж доки не прийде Той, що до сего має право,“ і сему то Праведнику Бог передасть власть і право панувати. Час Поган мав продовжатися 2,500 літ, починаючись 606. р. а кінчатися 1914. р. по Христі. В сім році обняв власть сей, котрий має право панувати. В тім то як раз році ся так звана цивілізація осягнула вершок своєї слави, і тоді також почався її розпад.

Перед тим часом багато чесних людей старалося запровадити справедливі правительства; але, що були не-совершенні, їх силу і вплив нівечили в великій мірі сили лихого; і вкінці сатані удалося підчинити під свою певидиму власть всі народи. Сатана оволодів зовсім всіма чинниками, що рядять землею, і стався дійсним „богом сего світа;“ стався богом теперішньої так званої цивілізації.

ОБІЦЯНЕ ЦАРСТВО

Сотки літ перед тим через своїх пророків Бог обіцяв, що прийде царство справедливости, котре очистить землю з Гнобителя і з його несправедливих порядків. Бог обіцяв, що прийде насіне або управитель-цар, через котрого сливуть на всіх людей обіцяні благословення. Говорячи о тім царю, Він так сказав через свого пророка: „Власть (царська) на раменах його, а дадуть їмі йому: Дивний, Порадник, Бог крішкий, Отець будучого віку, Князь мира. Царству його і миру його не буде кінця.“ (Іса. 9:6,7) О приході сего царства писали всі пророки, а пророк Давид оспівував його в своїх псалмах. Всі богобоязливі і праведні люди з тугою очікували коли прийде се царство.

Коли Ісус з Назарету був на землі, Він учив своїх учеників і проповідував о царстві, про котре писали пророки. Головною темою всіх його наук було царство. Ученики, будучи з роду Жиди, знали, чого учили проро-

ки, і чудочи безнастанно науки Учителя о тім царстві, запитали Його тими словами: „Скажи нам, коли се буде? і який буде знак Твого приходу (присутности — по грецьки) і кінця віку?“ — Євангелія Матея 24:3 *

Ученики знали, що сатана є князем або невидимим царем світа, бо так сказав їм Ісус. Вони знали, що між насінням обітниць, Мессією, і сатаною і його насінням є ворожнеча. Вони знали, що Бог приобіцяв, що насінне обітниць, Мессія, в своїм призначенім часі зітре голову сатани. Вони знали, що пророки предсказували, що прийде день Божої пімсти або кари на царство сатани, і що сю пімсту виконає на сю ціль вибраний Цар, що буде царем мира. З того виходить, що, коли прийде кінець визначеного Богом віку, тоді має початися закладуване царства справедливости. А если правлячі власти, що тоді будуть при кермі, не схотять добровільно підчинитися під великого Князя і Царя справедливости, тоді на їх злі порядки виллється гнів Божий.

Тому є дуже важною річю на самий перед докладно означити час кінця віка, присутність нашого Господа Ісуса і час, коли Він має взяти в свої руки власть панувати на се, аби ми могли добре порозуміти сей час, коли Бог має вилляти своє негодоване і гнів проти царя тьми і його організації.

Гнів Божий не є вимірений проти звичайних людей, але проти правлячих клас. Бог через апостола говорить виразно, що все сотворіне, всі люди взагалі стогнуть і мучаться, очікуючи коли Бог окаже їм свою ласку через своє царство. (до Рим. 8:22,23) Зрозуміймо отже, що гнів Божий звернений проти ледачого життя тих, що є на високих становищах, і що той гнів розгориться, як старий вік або старий світ законно скінчиться.

На поставлене питане: „Який буде знак Твого приходу (присутности) і кінця віку?“ Ісус відповів: „Встане нарід на нарід і царство на царство, і буде голод і помір і землетрясеня місцями.“ (Мат. 24:7) Без сумніву се пророцтво вчисляє тільки царства і народи, котрі називають себе „християнськими“ царствами, „християнськими“ народами, котрі витворили теперішню цивілізацію, котрою так дуже величалися. І відповідно до предсказаних пророцтв як раз на час з 1. днем серпня (августа) 1914. р. розпочалася велика всесвітня війна, в котру вмішалися усі „християнські“ народи або царства.

Ісус дальше сказав, що по тій війні прийде голод, помір і трясеня землі місцями або революції символічно. Те все сповнилося від 1914. р. Мільйони людей згнуло в Росії з голоду, як і по других частях світа.

В нашій Біблії (українською мовою) переведено: кінця світу. Ся помилка се вплив науки католицької церкви, котра перенела грецьке слово вік через світ, і опісля через довгі віки учила людей про кінець світа, кінець землі. Ся наука так вплилася людям в голову, що опісля, коли прийшлося перевести Біблію на нашу живу мову, перекладачки пішли за мильним перекладом католицької церкви. Так само мильно є переведені слова „ад“ і „дегенна“, котрі перевели словом „демо“. На запит, чому послуговуємося сим перекладом, відповідаємо, що другого перекладу обнимаючого Старий і Новий Завіт не маємо; а видати новий вимагає великих грошей, чого в нас нема. Тому з конечности уживаємо такий, який є, подаючи уваги, де неточно переведено.

Опісля прийшов страшенний помір по причині іспанської інфлюенци; зараза, якої на землі не було, котра в однім році забрала більше жертв, чим війна за чотири. Почавши від 1914. р. було більше землетрясеня, чим в цілій знаній історії світа. Також революції, що почалися 1918. р., ішли від одного краю до другого.

СЛОВА ІСУСОВІ СПОВНИЛИСЯ

Пророчі слова Ісуса, котрі, як Він сказав, будуть знаком кінця віка, сповнилися до йоти. Пророкувати, значить, предсказати наперед, що в певній будучности станеться; а коли ті предсказані річі сповняться так, як було наперед предсказано, називаємо се подією. Понад всякий сумнів події потверджають, що старий вік (або старий світ) скінчився 1914. р. Ісус сказав, що сі події: війна, голод, помір, землетрясеня, будуть *початком* горя, котре розгориться з кінцем віка. З сего заключаємо, що по тім прийде еще більше горе. Ісус сказав також, що в той час будуть переслідувати правдивих його послідувателів. В часі всесвітньої війни почалося таке переслідуване правдивих Християн в Німеччині, дальше в Англії, в Канаді і в Сполучених Державах. За се, що не хотіли брати до рук гвера і йти убивати своїх ближних, правительства тих країв карали тих вірних послідувателів Христа найріжноріднішими карами. Одних впрост ростилювали, других замикали до вохких льохів, де днями і ночами мусіли спочивати на цементовій підлозі, набираючись ревматизму на ціле своє життя або передчасно зоротали своє життя; других мучили безнастанними арештами і карами грошевими, а все за те, що ішли вірно за наукою Ісуса Христа: люби ближнього! люби ворога! І диво! До сего переслідуваня сих правдивих Християн причинилися найбільше самі священники протестантські, католицькі і православні. Вони і їх приятелі різні політикери і визискувачі домогалися і вимогли у правительства укараня тих невинних людей.

Ісус сказав також, що в тім самім часі буде велике відпадене від віри. Хто знає священників, сей мусить признати, що за минувших послідних десятих літ повстало між священниками найбільше невірующих в Бога, котрі клять собі із всего, що проповідують, і дбають тільки про гроші. Одні з них зачисляють себе до модерністів і заперечують Слово Божому. Заперечують сотворене і упадок чоловіка і відкуплене його через Ісуса Христа, а на місце того учать о еволюції, що чоловік повстав з низшого сотворіння. Другі знова кажуть, що вірять в св. Письмо, але в дійсности виріцаються науки Ісуса Христа, як також заперечують його царство, котре має принести благословене для людей.

Ісус дальше сказав, що поворот Жидів до Палестини буде наглядним знаком, що Він буде присутний, і що вік вже скінчився. На підставі ухвали держав, альянтів, 1918. р. Жиди взяли під свою власть Палестину, і стали від тепер власти підвалини під жидівську державу, що має складатися з Жидів і бути для Жидів.

Ісус сказав, що як дальший доказ його присутности (приходу) і кінця віку „на землі буде переполох народів у заколоті (пригноблене народів в безрадности), як

зареве море [неспокійні маси людські] і філі. Люди умертвюють від страху та очікування того, що прийде на вселенну; бо небесні сили [правлячі сфери] захитаються.“ (Лука 21:25,26) І се вказує, що кінець віка вже скінчився.

1918-ий рік доказав так сильно, що пророцтво Ісуса Христа щодо кінця віка сповнилося, що о тім нема найменшого сумніву. Кождий Християнин повинен був знати о тім, а передовсім священники, котрі називають себе учителями Християн. Коли на сі факти оден редактор звернув увагу священників, що все вказує на кінець віка, і що царство Боже наближилось, як се предсказував Ісус Христос, вони, замість прийняти се до відома і застановитися над тими доказами, впрост висміяли його. Бог предсказав наперед, що се буде дальшим доказом на potwierдження кінця віку. Говорачи через свого Апостола Бог сказав: „В останні дні прийдуть ругателі священники, що будуть насміхатися, котрі ідуть за своїми похотями і скажуть: де є обітниця (доказ) присутності Його? Бо відколи отці заснули, все так само пробуває від початку сотвореня.“ (2. Петра 3:3,4) Апостол додає дальше, що задля сего вони з власної причини не знають о кінці віка. Інакше сказавши, вони не хотять того знати, що вік скінчився, бо се стояло би на перешкоді їх самолюбним забаганкам. Уже навіть політичні і державні мужі видять, що старий вік або старий світ з давними порядками проминув раз на все. Вони так виразно се заявляють. На конференції в Парижі проголосили публично: „Старий світ проминув, ми мусимо будувати новий.“

ЛИГА НАЦІЙ НЕ УСТОЙТЬСЯ

Те все давало нагоду духовенству не тільки знати, але звернути увагу всіх людей на науку Слова Божого; показати їм, що надійшов час на царство Князя мира; що царство Боже, за котрим молилися, вже наближилось, що царство Боже є єдиним лікарством на многочисленні всякі зла. Та священники занедбали се учинити; але противно! Коли визискувачі і політикери сотворили собі Лігу націй, котра, як всім знано, що має на цілі держати людей дальше в неволі, тоді всі священники без виїмки закричали одним хором: Се політичний вислів Божого царства на землі, і намовляли людей, аби прийняли Лігу Націй. По словам пророка священники допустилися богохульства, бо, називаючи себе учителями Слова Божого, рівночасно кажуть, що інституція людська, до котрої намовив і уформовав сам сатана, представляє царство Боже. Вони повинні були знати, що Бог сказав виразно через свого пророка, що така спілка, як Ліга Націй, ніколи не устоїтьсся.

Ся ясну пересторогу дав Бог через свого пророка в таких словах: „Складайте свої задуми, народи, та вони в ніщо обернуться, виповідайте їх словом, та воно не збудеться.“ — Ісаїя 8:10.

На священниках тяжіла більша одвічальність за се, бо були ближше Бога. Вони з'обовязалися учити Його Слова і поясняти людям, куда мають йти. Нема ні єдиного місця в св. Письмі, котре уповажняло би священни-

ків брати участь в політиці або захвалювати війну. Противно! Бог напминав їх, аби відлучилися від світа. (2. до Кор. 6:15-18) Всі добре знаємо, що священники так не поступали, але мішалися в політику і похвалявали і заохочували до війни, і навіть самі убивали людей на війні, на вічний сором собі, маючи в одній руці хрест, знамя найбільшої любови, а в другій револьвер!? Если би священники були учили тільки чистої науки Ісуса Христа, як красно нині було би жити людям на землі!

не держав власт світської! не ма чь би
ВІДГЛЯД НА БУДУЧНІСТЬ НЕВІДРАДНИЙ

Уже шість літ минуло від часу війни. Кождий думаючий чоловік мусить сказати, що теперішні обставини є гірші, чим були перед війною або по. Демокрація по правді щезла з лица землі. Многими державами Європи правлять нині диктатори. Вартість грошей дуже упала. Мільони людей без роботи, а всі обтяжені високими податками не тільки, аби сплатити видатки вєсвітної війни, але аби покрити величезні видатки на покритє приготвань до нової війни. Наука і всяка можлива людська сила станули на услуги до дальших приготвань до нової війни. Добре сказав Льюїс Джордж: „Нині тільки насильство управляє світом.“

В Америці панує велике незадоволенє. Бувші жовнірі котрих присилували до війни великі гандлярі і політикери, а до чого найбільше заохочували їх невірющі у Бога священники, нині є всіма забуті, всі з них сміються. Вони зносили всякі невгоди і натерпілися чимало, підчас коли великі гандлярі і політикери розкрадали народне добро і напихали свої кишені. Словом, жовнірі є невдоволені.

Фармери, рільники, котрі продукують поживу для краю, є в руках безсовістних гандлярів і політикерів. Вони стратили віру в св. Письмо і довіре до своїх священників. Фармери є дуже огірчені.

В Америці, країні релігійної свободи, заноситься на велику релігійну борбу. В часі сєторічних виборів на президента ся борба розгориться на добре, через що вже злі обставини ще погіршаться. Між високими державними урядниками процвітає крадіж державного добра. Вірно описав оден визначний конгресмен: „крадуть, аж лянї з того.“ Чи в уряді, чи в гандлю, чи в політиці, чи в церквах запанувало страшне самолюбство. Відповідно до сего ухвалюють закони, і в потребі впроваджують їх в жите. Самолюбство закоринилося всюди, і наближається час, коли буде жати кров і огонь.

Цілий світ дροжить неначе величезний вулкан. Яксь невидима, темна сила пхає людей до розпуки. Так се правда. Бог давно се предсказав: „І я бачив з уст змія і з уст звіра і з уст ложного пророка три нечисті духи, неначе жаби. Бо се духи диявольські, що роблять ознаки, що виходять на царів цілої вселенної, зібрати їх на війну в день той великий Бога Вседержителя. Ось, іду як злодій: блаженний, хто чуває і хоронить свою одежу, що-б не ходити йому голим і що-б не бачили його сорому. І зібрав їх в одно місце, що зовється по єврейськи Армагедон.“ — Одкрите 16:13-16.

Книга Одкрита написана символічною мовою. „Духи“

означають тут науки, се значить, „диявольські науки або доктрини. І ці доктрини або науки виходять з уст „змія“, „звіра“ і „фалшивого пророка“. Змія се імя диявола, котрий чигає, аби зглядити людий Божих. Під іменем „звір“ св. Письмо всегда розуміє світські царства. „Фалшивий пророк“ означає теперішні церкви, церковних учителів і священників, котрі називають себе пророками Божими, учителями Божого Слова, але в дійсности є вони пророками і учителями божка Баала, бо учать фалшивих наук, аби ошукувати людий і мати з них зиск. Отся „трійця“ вричить одним хором що теперішній устрій є за Божою силою; що війна є потрібна і річ свята; що люди з патриотизму повинні підпирати війну; а хто не послухає сих наук, той піде на вічні муки де пекла, де горить смола і сірка. Сі фалшиві доктрини, сі фалшиві науки женуть людий до страшного нещастя, до великої битви Армагедону.

МОЖНА БУЛО ЗАПОБІЧИ СЕМУ НЕЩАСТЮ

Священники кажуть, що вони заступають Бога на землі, що є заступниками самого Ісуса Христа, Сина Божого, і тому св. Письмо називає їх „богами або сильними світа сього“, що мають судити, наставляти людий на добру дорогу. Мусимо зрозуміти, що коли світ-вік скінчиться, що тепер вже є доконаним фактом, тоді наступить час Божого суду над царствами і над богами або сильними світа сього, котрі рядять людми. О тім часі пророк говорить: „Бог стоїть серед громади богів: Він судить між богами (церковними головами)“. І каже до них: „Доки будете судити не по правді, і будете дивитися на лице беззаконних? [Вони так і роблять. Царям і королям і богатам було вільно все чинити; на їх злочини дивилися через пальці.] Признайте правду бідному і сиротині; оправдайте нужденного і вбогого. [Та вони сего не чинили, бо інакше зразили би собі богатих!] Спасайте його з руки беззаконних.“ [Як же їм було ставати проти царів і королів, коли з їх рук живуть і панують над людми.] — Псал. 82:1-4.

Великі події, що сталися, почавши від 1914. р., і potwierдили пророчі слова Ісуса, вистарчали, аби збудити зі сну всіх священників по цілім світі, що царство Боже наблизилося. Але вони не послушали сих слів та погордили ними. Тому Бог так про них говорить: „Не знають нічого, не розуміють нічого; у тьмі блукають вони, (хотяй) всі основи землі хитаються.“ Як раз такий є стан всего світа нині, як пророки предсказали, і як про се говорять найвизначніші мужі світа, а священники як би того не бачили!

Св. Письмо говорить ясно, що, если би священники мали віру в Бога і сказали людям правду, що означають сі події, Бог пощадив би т. зв. „християнські“ народи і відвернув би від них грозяче небезпеченство. Задля сеї причини священники є одвічальні перед Богом за се велике нещасте, яке надходить. — Єремія 18:8,9; 23:21,22.

Замість послухати слів Божих і сказати людям правду священники проповідують дальше війну і загривають молодіж до неї. Тому Бог через свого пророка так каже:

„На полах одежі твоєї видко кров безвинних бідолах.“ (Єрем. 2:34) Царі і королі, виповідаючи війну, радили ся наперед єпископів, і отримавши від них запевненє, що будуть підпирати війну через своїх священників, тоді аж виповіли. Вони є тепер одвічальні за всі кривди, які терпить бідний нарід. Бо вони назвали себе пастирями їх, але не пасли його, тільки себе; і тепер той нарід лишений хоче почути правдивої науки Слова Божого, та пастирі не дозволяють. Самі не дають, і тим, що приносять правду Слова Божого, забороняють.

„Так говорять Господь Бог: Горе вам пастирям Ізраїльським (духово — християнським), що пасуть самих себе! Чи-ж не вівці бо пастирям пасти? Ви їли молого і з'одягались у вовну та заколювали вівці годовані, стада же не пасли. Слабих у стаді ви не покріплювали і недужих не вигоювали; поранену вівцю не перевязували і розпуджених не привертали та й загублених не шукали, а правили (обходилися з) ними жорстоко і насильно. І розсипались мої вівці без пастуха і ставались вони жиром усьому польовому звіру, та й розбігались.“ „Так говорить Господь Бог: Ось, я встану на пастирів і буду вимагати з їх рук мої вівці, і не дам їм уже пасти овець, тай не будуть уже більше пастирі самих себе пасти; я повириваю в них із рота вівці мої, що-б не були вже їм їдою.“ Тому так до них Бог каже: „Плачте пастирі, ридайте і посиняйте голови ваші порохом, ви значніші (єпископи) в отарі; прийшла бо ваша година, що-б вас поколено і порозпуджувано, і попадаєте, як дорога посудина. І не буде втечища пастирям ані притулку передним в отарі-стаді.“ — Євекїл 34:1-5 Єремія 25:34,35.

Такими словами Бог висказує своє справедливе негодование проти сего віроломного стану, котрий парадував перед людми і називав себе слугами Божими, а котрий угнітав бідних і знаходячихся в потребі. Ісус Христос вказував на час сего великого гніву Божого на начальників державних і на пастирів стада, який запалає проти них за се, що погордили сповненими пророчтвами: „Буде бо тоді мука велика, якої не було від початку світа аж досі, і не буде більше. І коли-б тих днів не вкорочено, то не спаслося би жадне тіло. [Не остав би при житті ні оден чоловік.] Але задля вибраних вкороються дні ті.“ (Мат. 24:21,22) Сі слова взяв Ісус з пророка Даниїла: „І встане в той час Михаїл, князь великий, що встоє за синами народу твого; і настане час лютий, якого не бувало від того часу, як повстали люди, до сього часу: але спасуться в той час зпоміж твого народу всі, що будуть знайденими записаними в книзі.“ (Дан. 12:1) Сі слова і другі пророцтва вказують рішучо, що горе-нещасте неначе ті муки породилі, що слідуєть з малими перервами, повалять нашу цивілізацію, бо надходить Князь мира, що має благословити увесь світ.

Другий пророк Божий описує яскравими словами, як великі гандлярі-купці кривдять людий, а науки і винаходів уживають, аби ще більше виссати з людий їх соки, аж розгориться над їх головами буря. „Буря морська видає ними під небо, провалює їх в безодню (раз вигра-

ють, та опісля падуть стрімголов), в біді душа їх мліє. Мотаються, хитаються, як чоловік п'яний, поникла вся мудрість їх. Тоді вони до Бога у своїй тісноті взивають, і Він виводить їх з біді їх. Він перемінює бурю на тишину, і філі втихомирились. І вони радіють, що стає тихо і до бажаної пристані Він їх приводить." — Псалом 107:26-30.

Ми не пишемо сего, яко би ми носили пімсту в своїм серцю до священників. Ні! Але кажемо їм правду з любови до них. Чей може вони хоч тепер схотять пробудитися і спізнати вагу хвилі, і ужити всіх своїх сил і дати людям спізнати, що теперішнє царство сатани кінчиться; що Господь Ісус є тут, що царство Боже наближилось! Если схотять се учинити, допоможуть самим собі і учинять добре діло для людей і спокують свої злі учинки, і хоч що причиняться до слави Божої.

чому чому мільони з людей ніколи не помруть? ²¹

Нехай люди не упадають на дусі. Темна ніч, що зближається, незадовго промине. І зійде Сонце справедливості і своїми цілющими лучами освітить розум людей і оگریє їх серця, і хто схоче, сей отримає благословенне, яке Бог їм посилає. Сподіватися сього, маємо до сього мудру причину. Ось вона:

Бог сотворив землю, аби на ній люди жили. Він не сотворив її надармо; земля має стояти на віки. (Екклес. 1:4; Іса. 45:12,18) Його наміром є, аби земля була залюднена щасливими і послухними людьми. Він сотворив першого чоловіка совершенним, але за свій непослух Адам зівстав осуджений на смерть, втратив свою совершенність. Через наслідство всі його діти уродилися несовершенні, і тому є грішниками в очах Божих. (Псал. 51:5; до Рим. 5:12) Від того часу Бог більше не сотворив людей, але дав чоловікови силу розроджуватися; і в сей спосіб прийшли на світ тисячі мільонів людей, котрі на хвилину жили а опісля умирали.

Споглядаючи до часу, коли всім тим людям буде дана нагода жити знова, Бог дав таку обітницю Авраамови: „В твоїм насіню благословляться всі роди землі.“ (1. Мой. 12:3; 22:18-22; до Галат 3:8,16,27,29) Бог не міг відкликати свого засуду проти людей, але міг постаратися о средство, як би задосить учинити сему вирокови. Тому Він міг справедливо обіцяти се, як се Він сказав в тих словах: „Та Я вибавлю людей із сили „ада“-гробу, Я відкуплю їх від смерті. О смерте, де жало твоє? а ти „аде“-гробе, де твоя побіда? Жалю задля сього у мене не буде.“ — Осія 13:14.

В своїм часі Бог післяв свого возлюбленого Сина на землю. Ісус прийшов на се, аби люди жите мали і надто мали. (Йоан 10:10) Він прийшов дати себе на викуп за людей, тає як Бог обіцяв. (Мат. 20:28) Він умер на хресті і своєю смертю заслужив велику ціну викупу за людей. З його смерті мусить отже бути користь для всіх людей, се значить, що кожний чоловік, який жив і умер, мусить отримати нагоду пізнати правду о тім Його ділі, спізнати свого Спасителя і прийняти Його, або не прийняти. (1. до Тим. 2:3-6; до Жид. 2:9) Насінєм обітниці, через котре має сплинути благословенє на світ, є Христос. (до Гал. 3:16,27-29) Христос, Помазанник

складається з Ісуса, яко Голови, і з його членів тіла, названих Церквою, се значить, з тих правдивих послідувателів, що йдуть його слідами і остають вірні Богу аж до смерті. Вони wraz з Ісусом становалять нову невидиму пануючу власть або нове небо.

Ісуса воскресив із смерті Бог Єгова. (Діяння Апос. 2:24,32; 3:15; 4:10; 5:30; 10:40; 13:30,37; 1. посланне Петра 1:21 і т. д.) Коли Ісус мав опускати землю, Він обіцяв своїм ученикам, що знова поверне і возьме їх до себе, аби були там, де є Він. (Йоан 14:1-4) Той час наближився як раз тепер. Господь Ісус закладає своє царство на се, аби живим дати нагоду до життя. І опісля збудить мертвих з гробів, аби і вони отримали нагоду до життя. Ісус приходить „судити живих і мертвих.“ Се значить, випробувати їх і дати послухним жите. Зовсім ясно, що се пророцтво мусить колінь сповнитися. Богато знаків потверждає, що старий вік або старий світ скінчився. Господь Ісус є присутний. Тому тут приходять тепер до найбільшої кризи всіх віків.

Всі держави муштрують своїх жовнів до найбільшої битви, котру предсказали пророки; бо Божою цілею є повалити царства сатани через свого возлюбленого Сина Ісуса Христа. Та Ісус обіцяв, що час сего великого горя буде скорочений, і тому мільони з живучої тепер генерації остануть при житю. Коли буря промине і на землі запанує мир, тоді всі урадуються, бо прийдуть до своєї пристані відпочинку. Тому тепер є на часі, аби правдиві Християни голосили всім народам: „Господь царює! Круг земний буде стояти твердо, і не захитається. Він буде судити народи у правді.“ (Псал. 96:10) Господь заведе суспільний устрій, цивілізацію, яка ніколи не захитається. Тоді Господь наділить послухних благословенєм, і вони будуть жити в мирі, в гаразді і в щастю во віки.

„Старе небо і стара земля“ означають невидиму правлячу силу сатани і видимий суспільний устрій, т. зв., землю. Ап. Петро, описавши як те все промине в часі горя неначе огонь, додає: „Та ми по його обітницям ожидаємо нових небес і нової землі, в котрих пробуєє правда.“ (2. Петра 3:13) Св. Йоан в книзі Одкриття в красних поетичних словах описує нове небо і нову землю і те благословенє, яке сплине на людей. „І я бачив нове небо і нову землю. Бо перве небо і перва земля минулися, і моря вже більше не було.“ (Одкр. 21:1) Нове небо означає тут Христа, Мессію, невидиму правлячу силу. Земля означає символічно земську часть царства Христа, суспільність з'організовану на засаді правди і справедливості.

Тоді Бог поблагословить людей. „І обітре Бог усяку сльозу з очей їх; і смерті більше не буде, ані смутку, ані крику, ані труду не буде вже; перве бо минуло. І рече Сидячий на престолі: Ось, усе нове роблю.“ — Одкрите 21:4,5.

Будучи певні, що наш Господь Ісус є присутний і починає своє царство, і що царство Боже наближилось, і ми вже стоїмо у порозі Золотого Віву, тому з довірем можемо голосити, що мільони з людей тепер живих перейде в царство Боже і не вмере ніколи. — Євангелія Йоана 8:51; 11:26.

ВИДИННЄ БУДУЧОЇ СЛАВИ ЦАРСТА БОЖОГО

„ГОВОРЮ Ж вам (Апостолам) по правді. Є деякі між тими, що тут стоять, котрі не знають смерті, доки не побачать царства Божого.“ „І сталося після сих слів, шість днів пізніше взяв Ісус Петра і Йоана і Якова, і вийшов на гору помолитися. І як молився, вид його лица став инший, а одежа його біла, блискуча. І се два мужі (явилися і) розмовляли з Ним. Були се Мойсей і Ілія, що явилися в славі і говорили про смерть його, яку мав понести в Єрусалимі. А Петро і ті, що були з Ним, були обтяжені сном, і пробудившись, побачили його славу і двох мужів, що стояли з Ним.“ — Єв. Лука 9:27-33.

Кілька днів потім, як Петро визнав, що Ісус є Помазаником Божим (по єврейськи Мессія, по грецьки Христос), і як Ісус пояснив Апостолам, що заким Він отримає честь і славу в світі, наперед буде від него погорджений, зневажений і убитий смертю. І сказав дальше, що хто хоче бути його учеником, мусить згодитися охотно з Ним терпіти і схотіти проповідати радісну вість о царстві, яке буде заложено в будучности. Потім взяв Він трьох Апостолів: Петра, Якова і Йоана на високу гору, правдоподібно на гору Гермон або Тавор. Єв. Лука оповідає, що Ісус пішов там молитися. Апостоли певно взяли також участь в тій молитві. Ся маленька громадка, невелика числом, але яку прекрасну відповідь отримала на свою молитву — побачили видінє будучої слави царства Божого.

Єв. Лука оповідає, що коли вони молилися, вид нашого Господа і його одіж змінилися. Матей каже, що лице його сияло як сонце. І з'явилися два мужі, Мойсей і Ілія також в ясних одежах, але певно не в таких, як був наш Господь.

На сю подію покликуються часто священики і уживають її як аргументу, що чоловік живе по смерті. Кажуть, дивись: хотів Мойсей і Ілія були умерші, а от показались на горі живі і в славі. Їх аргумент є дуже слабкий і противиться їх власній науці. По їх науці, як подано в катехізмах, душі старозавітних мужів перебували у „аді“, і аж по воскресеню Ісуса Христа могли бути випроваджені звідтам і дістатися до слави; скорше ні. Се переображенє сталося ще до смерті Ісуса; отже котре з тих двох їх твердженє є правдиве? Если правдою є, що душі старозавітних праведників вийшли з „аду“ аж по воскресеню Ісуса, тоді неправдою є се, що описують св. Євангелисти. А коли правдою є, що пишуть Євангелисти, тоді неправдою є наука священиків, що Ісус випровадив з „аду“ душі старозавітних св. мужів по своїм воскресеню. Деж є правда? Як треба розуміти сю подію, о котрій пишуть Євангелисти?

Справа з Мойсейом і Ілією є проста, если знаємо, як учить св. Письмо, і если читаємо сей уступ уважно і розумно. Євангелист, описуючи, що сталося на горі, каже виразно, що се було видінє а не дійсність. В часі молитви Апостоли попали в захопленє неначе в сон і, будучи в захопленю, бачили се видінє і чули голоси, як

Ілія і Мойсей розмовляли з Ісусом. Наш Господь Ісус не був в дійсности перемінений до духового стану, бо таким стався аж по своїм воскресеню, а тепер тільки в чудесний спосіб показався їм такий змінений. Також ні Мойсей ні Ілія не були дійсно присутні, а тільки показалися їм їх види. Св. Письмо учить виразно, що старозавітні праведники воскреснуть аж потім, як воскресне Церква, котра є тілом Христа і, як каже Ап. Павло, без Церкви старозавітні св. мужі не осягнуть совершенства. — до Жидів 11:40.

Аби зрозуміти добре, що значить видінє, читаймо Діяння Ап. 10:9-17. Ап. Петро, перебуваючи в Йопі, „вийшов на кришу помолитися около шестої години. І був він голодний і хотів їсти. Коли вони (на долині в хаті) приготувляли, найшло на Петра захопленє (поплав неначе в сон), і: видить небо відчиплене, і сходять до него якась посудина, неначе велике простирало, по чотиром кінцям звязане і спускаючєся на землю, в котрім були всякі чотириножні звірята і повзючі (гади) і птиці небесні. І роздався голос до него: Устань, Петре, заколи і їж. Петр же каже: Ні, Господи, ніколи нечистого та поганого я не їв. А голос знов вдруге до него: Що Бог очистив, ти не погань. Сталося се тричі, і взяв знов посудину на небо.“ Значиться, взято всі ті звірята і гади і птиці на небо. Питанє, чи се були дійсні звірята, гади і птиці? і що вони там в небі робили? Св. Письмо каже виразно, що се було видінє, що під образом тих звірят Бог показав Петрови науку. Бо від тепер Петро мав йти між поган і оповідати їм радісну вість про царство Боже; до тих поган, котрих він уважав за нечистих і поганих неначе ті звірята, які бачив в простиралі. Отсе було видінє.

Подібно читаємо в книзі Откриття, що Йоан Євангелист, будучи на вигнаню на острові Патмос, мав також видінє. Вся книга описує тільки про різні коні, звірі, громи, звізди, ангели, люди, і він чув їх голоси, як вони говорили з собою о різних річах. Словом, Бог показав Йоанови під видами різних звірят, ангелів і т. д. історію церкви Божої аж до повного установленя царства Божого. Але нікому не прийде до голови казати, що се були дійсні коні і дійсні різні звірі, бо кождий знає, що се було видінє, малюнок, що так скажемо. Так само і тут на сій горі три Апостоли бачили видінє. Що се було видінє, а не дійсність, потверджують слова самого Ісуса Христа. „І як сходили вони з гори, наказав їм Ісус, кажучи: Не кажіть нікому про се видінє (про сю із'яву), аж доки Син чоловічий не встане (воскресне) з мертвих.“ — Матей 17:9.

Так бачимо, що і сей аргумент священиків розпливається неначе філі на воді. Слово Боже є найстрашнішим для них тараном. Нічого в світі вони тепер так не бояться, як покликуватися на св. Слово Боже. Воно їх всегда осудить! „Слово, що я глаголав, воно судити буде його в послідний день.“ — так казав Ісус. Йоан 12:48.

ОБРАЗ БУДУЧОЇ СЛАВИ

Ап. Петро, оден з трьох, що бачив се видіне, згадує про него в своїм посланню, кажучи: „Бо не за байками хитро вдуманими ідучи, ми обявили вам силу і прихід Господа нашого Ісуса Христа, але бувши очевидцями його величі. Бо Він (Ісус) прийняв від Бога Отця честь і славу, коли зійшов до Нього від величньої слави (Бога Отця) такий голос: „Се Син мій любий, що я вподобав Його. А сей голос чули ми, як сходив з неба, *бувши з Ним на горі святій.*“ — 2. Петра 1:16-18.

Яка була ціль сего видіння? Відповідаємо, аби утвердити віру у Апостолів. Господь Ісус взяв трьох найсильніших Апостолів і дам їм бачити видіне, і як бачимо із слів Ап. Петра, се видіне викликало у него велике вражінє і зробило на нім глибокий вплив. Воно мало дати їм дуже важну науку, іменню, — що Ісус є Мессією, що Він як великий цар буде царювати і благословити Ізраїля, а через Ізраїля цілий світ; що Той, що має взяти їх за товаришів і за спів-наслідників у царстві, мусить умерти і через се буде їм здаватися, що вся їх надія бути в царстві пропала; буде їм здаватися, що Він не є Мессією. Між тими словами, які сказав Ісус до Апостолів, що Він мусить терпіти і умерти, а тим видінем упило шість днів; час, який вистарчав, що могли розібрати добре його слова і застановитися над ними. Потім прийшло се видіне, котре ще краще потвердило слова Ісуса. — Іменню, в часі сего видіння чули слова, що Ісус мусить умерти мученичою смертю в Єрусалимі. Се чудне видіне, як також голос з неба, *потвердили, що Ісус є дійсно тим, за якого Він себе представляв, — і що вони можуть сміло прийняти його яко Мессією, що вони не далися ошукати яким байкам хитро вдуманим.*“ Се видіне, як видко, було з Божої волі.

„НЕХАЙ ПРИЙДЕ ЦАРСТВО ТВОЄ“

Саме видіне представляло царство Боже: Мойсей був представителем жидівської доби, представляв дім слуг; Ілія представляв членів Церкви живучих в часі Євангельської доби. Так жидівська доба, як доба Євангельська мала свою славу і честь, але далеко більша слава явилася, коли прийшов Ісус, котрий представляв тисячлітню добу і царство Боже в славі, котре буде благословити увесь світ. Не було багато людей, котрі чули, порозуміли, оцінили і послушали або старалися бути послухні сему закону, який Бог дав через Мойсея. Не було багато людей, котрі чули, порозуміли, оцінили і послушали або старалися бути послухні і йти за покликком євангелії. Але коли прийде славне тисячліття, коли „явиться слава Божа, тоді всяке тіло (кождий чоловік) побачить спасенне від Бога.“ (Іса. 40:5) Тоді праведний буде процвітати і всі народи землі будуть благословенні. Тоді то сповниться воля Божа, всі послухають голос Сина чоловічого, як було сказано в часі видіння: „Се є Син мій любий, сего слухайте.“ Дякуємо Богу, що ми можемо видіти наперед сей славний час і з довірем його очікувати. Дякуємо Богу, що ми вчули і пішли за тим, що було сказано в часі віку Євангелії і отримали ласку статися членами сего славного тіла, о

котрим незабаром почує цілий світ і через котре буде він благословенний, коли то кождий чоловік отримас нагоду осягнути вічне жите на землі.

Се видіне зникло раптово, як і показалося, подібно, як зникали і змінювалися від часу до часу видіння, які мав Йоан на острові Патмос. Єв. Лука пише, що Апостоли були „обтяжені сном,“ були в захопленю неначе у сні; одначе се видіне не було сном, але таке, яке мав Йоан, будучи на Патмос. Се видіне було великою наукою для Апостолів. Бо читаємо, що вони, сходячи з гори, питали оден одного, що значить: встати з мертвих. Наш Господь вже говорив їм, що, як його убють, Він третього дня встане з мертвих, а тепер в часі сего видіння чули ще раз те саме. Правдоподібно Бог хотів таким способом поучити їх, аби справа воскресеня вбилася їм добре в їх память. Помимо того, коли третього дня наступило воскресенє нашого Господа, читаємо, що Апостолам приходило дуже тяжко порозуміти сю річ. Але як тяжше приходило би їм порозуміти воскресенє, если би наш Господь Ісус не був подав наперед віднової науки і если би не були бачили сего видіння.

„ВІН НАС ЗНАЄ“

З сего маємо ще одну науку, що Бог в своїй мудрості знає нашу слабість і наші потреби і задалегіть приготує все, чого потребуємо. Яка се для нас розрада, що той самий Господь, котрий тоді так дуже дбав о своїх вірних, є той сам вчєра, нині і на завсїгди. Він так само дбав про нас тепер. Вірно висказує се Давид пророк „Він бо ангелам своїм зведить над тобою берегти тебе на всіх дорогах твоїх. На руках понесуть тебе, що-б нога твоя не спотикнулась о камінь.“ (Псал. 91:11,12) Члени ніг тіла Христа не потребують боятися, що спотикнуться о камінь, як довго є вони вірні Господу. Він про нас буде дбати і буде уважати нас за своїх членів і постарается о все, що буде потрібне.

Апостоли поступенно зрозуміли, що царство Боже не зараз буде заложене, і що Цар і його спів-наслідники у сім царстві будуть висшого степеня, чим люди, над котрими вони будуть царювати; благословити їх і підносити їх з упадку. Вони спізнали ясно, що Ісус був Мессією, помазанником, Христом, і тому вони спитали свого Учителя, чи не миляться часами письменники (вникники), котрі кажуть, що Ілія має прийти поперед Месію? На се Ісус відповів: Так, Ілія мусить прийти поперед, як учать письменники, і мусить направити все, — аби приготувати світ до царства. Але зараз додав, що Йоан Хреститель був як би тим Ілією. Він все приготував для тих, котрі прийняли його яко Мессію; але замість скінчити діло направи, привернення, Йоан неначе антитипичний Ілія був убитий; і так само мусить терпіти сам Ісус.

Наш Господь не старався вияснити Апостолам, як Він і вони і всі вірні члени Церкви, будучи тут на землі яко люди, як вони всі представляють висшого анти-типичного Ілію, і як вони яко перьва Євангельського віку будуть старатися виконати діло направи, яко приготуване до другого приходу Христа, і чому їм неудасть-

ся сего доконати. Дятого установлене царства при другім приході Господа Ісуса не станесе в мирний спосіб; його царства люди не приймуть так радо, як приймають щасливі піддані свого царя, але противно! Він заложє своє царство неначе той цар, що силою мусить здобувати і поконувати опір підданих, і так довго буде панувати в сей спосіб, аж підчинить собі всіх ворогів під ноги, а послідним ворогом буде смерть. Тоді ще не прийшов був властивий час для учеників знати, що з точки людського погляду буде тревати довгий протяг часу між терпінєм Голови тіла, а терпінєм послідних членів тіла; хотия той сам протяг часу з точки Вожего погляду: тисяч літ — оден день, буде коротенький, як в св. Письмі написано: „не забаром станеться.“ Се було одним з тих многих річий, котрі наш Господь мав

ім сказати, а котрих вони тоді не могли понести, зрозуміти, але котрі в своїм часі вияснив ім святий дух. — Іоан 1:12,13.

Тому памятаймо всегда на слова уміщені на самім чолі нашого уступу. Нехай кождий з нас старається іти головно за голосом з небес. Памятаймо на се, що маємо слухати радше Бога і Ним вибраних слуг (пророків, Апостолів) і за ними іти, чим іти за своїм розумом або думками звичайних людей. Ми можемо користати з помочи кождого, хто в силі є нам дати яку, але наперед маємо добре розібрати, чи се годиться з волею Божою, і чи є згідне з його Словом. „Вівці мої голосу моего слухають і . . . йдуть слідом за мною.“ „За чужим (пастирем) не пійдуть, . . . бо не знають голосу чужих.“ — Іоан 10:27,5.

ЩО ГОВОРИТЬ СВ. ПИСЬМО О ПОЧИТАННЮ ОБРАЗІВ?

В СТАРІМ краю багато тепер говориться і пишеться на повисшу тему. Особливо катол. „Місіонар.“ Він дуже гнівається на тих, що читають св. Письмо і кажуть, що в Слові Божім нігде не находять, аби було сказано, що треба почитати образи і фігури. Противно! Слово Боже говорить, що всякі фігури і образи, перед котрими палають світло, клякають і моляться, на котрі навішнують різні папборки і другі прикраси, і уважають їх за річи святі, що се не є фотографії або подобизни святих осіб, але поганський забиток, який з бігом часу вкрався між Християн. Словом, се поганські ідоли, тільки під иншими іменами.

Оден такий написав письмо до монахів, що пишуть „Місіонара,“ і запитав їх, де є в Слові Божім написано, що треба почитати „св. образи.“

На сей запит „Місіонар“ дав дуже інтересну відповідь. Тому тут подаємо її, нехай читачі знають, що монахи говорять. Відповідають, що „образи і фігури для них не є ідолами; бо вони відріжняють папір, чи полотно, чи дерево, на котрих образ змальовано, від особи, котру образ представляє; і що вони не поклоняються паперови або полотні або дереву або камінній фігурі, а самій св. особі, котру образ, чи фігура представляє.“ Відповідь можна би було ще прийняти, если би була правдива, тільки що має велике а л е.

ЩО Є ФОТОГРАФІЯ АБО ОБРАЗ?

Знаємо, що чоловік може намалювати або вирізати з дерева або з каміня подобизну свою, чи другого чоловіка так, що буде подібна до живої особи. Тоді називаємо фотографією або статуєю. Але, чи був де в світі такий чоловік, аби намалював подобизну якої особи або річи, якої він в своїм житю ніколи не бачив? Кождий відповість, що такого ще не було і не буде. Питане тепер: Як люди можуть намалювати собі Небесного Отця, або вирізати його в дереві або в камени, коли ніхто з людей не бачив його, і не знає, як він виглядає? як сказав сам Ісус Христос і Апостоли. (Іоан 5:37; 1. лист Іоана 4:20) А однак, коли перейти по хатах або церквах, бачимо всюди намальованого старушка

з сивим волосом і довгою бородою; а на питанє, скажуть вам, що се Бог Отець, хотия на кождім образі и н ш а особа, и н ш е л и ц е. Чи тільки є різних богів? Виходить, що так! бо інакше була би на всіх образах однакова подобизна!

Перейдім тепер до образів Ісуса і Марії. Переїзджаючи в старім краю бачимо при дорогах камяні або деревляні хрести, а на них розпятого Христа. Що хрест, инша подоба на нім, инше лице і вигляд „Христа.“ Чи тільки було різних Христів, що умерали за людей? По відповіді „Місіонара“ виходило би, що так! Те саме з образами або фігурами Марії. Що образ, те инша особа. Одна біла, друга чорна. Почаєвська инша, Ченстоховська инша, в Римі инша, в Повчі инша; що яка місцевість то инша. Питанє: чи матір Ісуса Христа була біла, чи чорна? Котрийсь з тих образів є невірною подобизною св. особи! Котрий же з них?

ЧОМУ МАЄМО РІЖНІ ОБРАЗИ ТОЇ САМОЇ ОСОБИ?

Яка причина тих різних образів ніби-то тої самої особи? Відповідаємо, бо ніхто не знає, як виглядав Ісус або Марія. [Першим Християнам не розходилося, як виглядав Ісус як чоловік, бо знали, що Він вже є духом Божественної природи. Вони дивилися на його життя, на його учинки!] Тому кождий маляр малював їх так, як йому прийшло до голови. Часто відмальовував подобизну звичайної особи, мущини, чи жінки, додав над головою корону з світла і — був готовий Ісус або Марія! Такими є Ісус і Марія в українських строях і всі другі.

Роман Сурмач, коли писав життя святих, потребував образу одного святого. Розуміється, такого образу не було. Та проворний автор не в тімь битий. Взяв фотографію неб. народ. діяча Павлика, казав прималювати до голови його довгу ясу, і святий готовий! Кождий може перекопатися, если цікавий. Він сам те розповідав.

Если би знайшовся хто і намалював двох монахів: одного високого і тонкого, а другого маленького і також мізерного; під високим поклав імя: Філас, а під низьким імя: Шептицький; або, если би хто намалював постаті неіснуючих якихось священників; під одним підписав:

редактор о. Плятонід Філяс, а під другим: єпископ Йосафат з Перемишля, ми переконані, що кожний чесний чоловік обурився би і сказав: такі жарти не на місці. А однак як інакше монахи відносяться до почеси для Ісуса Христа! Нехай набазграє хто якого богомаза, чавіть ненадійного до чоловіка: ніс сплящений, уста пере-кривлені, лице непропорціональне, ноги як поліна — то по науці Місіонаря і всіх „християн“ те все є добре! Те все приносить славу Богу, бо то представляє „св'яту особу“!? І такі зовсім різні образи і фігури Місіонар уважає за подобизни одної особи, Ісуса Христа, і своє твердження ще називає розумним!? Най же хто скаже, чи ті монахи мають розум?

У МОНАХІВ РОЗУМ СТАРШИЙ, ЧИМ ПИСЬМО

На питанє, де є написано в св. Письмі, аби почитати „св. образи“, монахи відповіли, що „розум старший, чим письмо.“ Тим вони сказали, що св. Письмо або Слово Боже є пізніше, чим був сотворений людський розум, отже і менче вартне! Чи не бачите в тих словах укритого богохульства? Пророки і Апостоли говорять, що чоловік є помилний, що їх розум є дуже обмежений, що тільки оден Бог і його Слово є правдиве, — а тут монахи в своїй гордості говорять, що людський розум є важніший, чим св. Письмо, бо лишень є таким тут може бути мова! Дійсно справджуються слова Ап. Павла: „Хвалячи себе мудрими, сталися дурними. І заміняли славу нетлінного Бога на подобу тлінного чоловіка [розум їх, по думці монахів є важніший, чим розум самого Бога!]?... д'ятого передав їх Бог похотям їх серця, нечистоті, щоби сквернили свої тіла між собою самими. Вони переіменили правду Божу в лож. Рим. 1:22

У МОНАХІВ УСТНЕ ПЕРЕДАНЕ СТАРШЕ, ЧИМ ПИСЬМО

Тими словами хотять вони сказати, що устне передане є важніше, чим св. Письмо. Бо кажуть, „як Ісус Христос вислав своїх апостолів в світ, то не казав: Ідіть, та пишійть книжки і кажіть людям читати, і хто буде їх читати, той спасеться, а тільки наказував: ідіть і навчайте всі народи!“ — А однак забули додати, що ті самі Апостоли уважали за відповідне проповідати і написати се, чого учив Ісус Христос. Вони добре знають, що в тих часах не так легко було писати книжки, як нині. Тоді писано всі книжки рукою на пергаміні або шкірі. Аби написати яку книжку потреба було довгого часу і много труду. Не так як нині, що машина друкує сотки і тисячі. Як би вони хотіли були написати хочай по 100 примірників одної книжки, тоді се забрало би ціле їх жите. І не мали би часу проповідати. Та й письменних людей було дуже обмаль. Тому ходили і устно голосили науку Христа, знаючи, що їх одну проповідь учує рівночасно сотки і тисячі людей. Тому то Христос наказував їм передовсім проповідати. Але Апостоли за Божою волею ще написали книги; науку І. Христа утвердили письмом, аби на будуче були вони неначе дороговказом, чого мають триматися будучі послідувателі, аби не зблудити. Вони знали, що з бігом часу прилучаться люди, котрі будуть дбати більше о

тілесні роскоші і о свою славу, чим о честь Божу, і стануть учити не так, як учив Ісус Христос і вони. [Читай послання Павла 1. до Тимотея 4:1-3; 2. до Тимотея 3:1-7; 2. Петра 2:1-3,13-15,18.]

ЩО КАЖУТЬ ІСУС І АПОСТОЛИ НА ТВЕРДЖЕНЄ МОНАХІВ

У монахів устне передане важніше, чим Письмо. Забувають, що за часів Ісуса Христа книжники (священники) і фарисеї так само учили. Ставили устне передане висше, чим св. Письмо, Слово Боже. За се Ісус картав їх дуже остро. Читаємо у Матея (15:1-9), що до Ісуса прийшли письменники і фарисеї з Єрусалиму і спитали: Д'ячого твої ученики переступають передане старших? ... У відповідь сказав Ісус: а д'ячого ви переступаєте заповідь Божу (дану через Мойсея і записану письмом), а ставите висше своє передане? ... Ви знівечили заповідь Божу задля вашого переданя. Облудники, добре пророкував про вас Ісаїя, кажучи: Сі люди приближаються до мене устами і почитають мене язиком, та серце їх далеко від мене. Надармо почитают мене, коли учать наук людських установ (переданя людського).“ Павло предвидів, що прийде час, що будуть старатися поставити висше своє передане над Слово Боже, Письмо, і тому остерігав вірних послідувателів Христових, аби стереглися: „Глядіть, аби хто не підійшов вас філософією і марним підступом по людському переданю, по засадам світа, а не по Христу.“ — до Колосян 2:8.

ЯК УЧИЛИ АПОСТОЛИ О ПОЧИТАННЮ ОБРАЗІВ?

Вже сі місця збивають як не мож лучше твердження монахів щодо важности переданя. Могли би ще яко тако оправдати себе, если би Апостоли взагалі не були нічого писали о почитанню фігур і образів. Та фактом є, що самі Апостоли виразно ганили почитанє всяких фігур і образів. Ап. Павло пише: „Бо пізнавши Бога, не як Бога прославляли або дякували, але знікчемніли у своїх думках і затьмилося їх нерозумне серце, ... і заміняли славу нетлінного Бога на подобу тлінного чоловіка.“ Думали, що Бог є такий, як чоловік. Тому тепер маємо тільки різних образів Бога. Ап. Павло поясняє, яка сему причина, кажучи: „бо люди не уважали за відповідне пізнавати Бога своїм розумом.“ Сам розум скаже, що ціла земля, вся вселенна аж кричить, що є Сотворитель, що є Бог. Та однак старі погани і новомодні християни-погани уважали за відповідніше робити собі ще бога на камені, дереві або папері — а монахи теперішні те все похваляють.

Теорію о устнім переданю з часів апостолів щодо образів і фігур збиває найкраще Євангелист Іоан, котрий жив найдовше з всіх Апостолів. Він, будучи на вигнаню за свою вірність Господу, мав видіне. Йому дано побачити, як т. зв. християни упадуть низько, як вони забудуть на правдивого Бога, і стануть несвідомо поганями, і як при кінці віка буде Бог за се посылати на них різні карі. Він так описує теперішні часи: „А оставші люди, що не були повбивані тими язвами (війнами, голодом, помором і т. п.) ані не покалялись

за діла своїх рук, щоби не поклонялися чортам і золотим, срібним, мідяним, камінним і деревляним бовванам (ідолам), котрі ані бачити не можуть, ані чути, ані ходити. І не калялися за свої убійства, ані за свої чари, ані за свою роздусту, ані за свої крадежи.“ (Одкр. 9:20,21) Чи не є се вірний образ теперішніх часів? Крадіж, роздуста, кривда на порядку деннім серед всіх т. зв. „християн.“ Один одного ненавидить, кривдить і убиває, і опісля йде перед фігуру і дякує, або в нещастю просить її о поміч. А фігура, чи образ ні не бачить, ні не чує, ні помогти не може йому, ба навіть собі самому в потребі не допоможе, бо мертво. Скільки то в часі війни кулі порозбивали різні фігури, образи; самі себе не могли охоронити, ані „св. особа“ не станула в обороні свого портрету. А темний нарід падав, бив поклони, проливав сльози, простягав руки, просив о поміч, — а все надармо! Чому? бо се ідол.

ВІРНИЙ ОБРАЗ ПОГАНЬСТВА

На Сицилії люди мають одного святого, в котрого вірять, що він захороняє їх перед лявою. В часі послідного вибуху Етни люди зібралися перед фігурою святого і молили, аби повстримав ляву і охоронив їх обістя і поля перед знищенем. Старі і молоді, жінки і діти клячали і просили, але надармо. Огненна лява що раз близьше присувається і пожирає все по дорозі. Ше трохи і їх захопить. Видячи, що лява близько і готова пожерти самого святого, беруть тяжку фігуру, занесли в безпечне місце, і знов клякали перед нею і просили о поміч!

Так диявол засліпив розум людей, що не бачать того, як можна просити мертвий камінь, мертвого ідола о поміч, коли він сам собі в нещастю не в силі помочи. Яке „фалшиве і погибельне засліплене“ у тих людей і у їх учителів, котрі їх так навчили, повторимо словами Місіонара!

ОБЛУДА МОНАХІВ

Що люди є засліплені, ми се знаємо, але їх не винусмо. Їх так навчили. Вони думають, що так треба почитати Бога. Але винусмо тих, що називаються учителями їх. Котрі в своїм засліпленю, вірнійше скажемо, в своїй облуді, важуться ще писати в Місіонари таке: „Ми католики також почитаємо св. Письмо. В сь о, що в св. Письмі написане, уважаємо *непомильною* Божою правдою, котру нам *сам Бог об'явив*.“ Коли св. Письмо містить в собі правду, котру об'явив сам Бог, тоді слова св. Письма, як слова самого Бога для кожного віруючого християнина, а тим більше для Місіонара повинні бути понад все! Та Місіонар каже, що розум і передане є важнійше!

Сам Ісус говорив: „Не думайте, що я прийшов знищити закон або пророків; не прийшов я знівечити, а словнити.“ Знаємо, як Апостоли задивлялися на почитане фігур і образів. Погляньмо тепер до закону і до пророків, котрі, як сам „Місіонар“ признав, містять в собі слова самого Бога. Не будемо наводити всі місця. Наведемо тільки кілька:

ЩО КАЖЕ БОГ О ПОЧИТАНЮ ОБРАЗІВ?

В 2. кн. Мойсея (Ісход 20:2-5,23) читаємо, як Бог промовляв з гори Синай до народа Ізраїльського: „Я є Господь Бог твій, що вивів тебе з Єгипту, з дому неволі. Не будеш мати інших богів перед моїм лицем. Не будеш робити собі різбленого образу чи подобини того, що на небесах в горі і того, що на землі внизу і того, що у водах і понід землею. Не будеш надавав ниць перед ними і їм служити, бо я Господь Бог твій. . . . Не будеш робити переді мною богів срібних, і богів золотих не будеш собі робити.“ „Не будете робити собі балванів (ідолів), ні вирізувати образів, ні ставити стовнів і камінів з образами (фігури) не будете ставляти в землі вашій, що-б перед ними бити поклони. Я Господь, Бог ваш.“ „Проклят чоловік такий, що робить витісувані чи виливані (з металю) постаті, гідоту перед Господом, твориво майстерської руки.“ (5. Мой. 27:15) Монахи, чуєте, що Бог говорить? Чи треба вам ще виразнійших слів?

Перейдім до пророків: У Псалмі (115:3-8) читаємо: „Бог наш на небесах; все, що любо йому, він творить Божица поганські — се срібло і золото, твориво рук чоловічих. Мають уста і не говорять; очі мають, і не бачать; мають уши, і не чують; нідра (ніс) мають, і нема в них нюху; руки їх не беруть; ноги їх не ходять; не чути жадного голосу з їх горла. Їм рівні ті, що роблять їх, що на них вповають.“

Пророк Ісаїя (2:2,8-11) пише: „Станеться в останні часи, що над усі гори гора Господня вознесеться і підійметься понад горби (царство Боже прийде в своїй силі), і поспішать до неї всі народи. . . . Тоді буде „земля повна ідолів. Люди будуть припадати лицем перед ділом рук своїх, перед тим, що пальці їх зробили: і похилився чоловік простий і понизився муж значний — а Ти Боже, не простиш їм сего . . . Поникнуть горді погляди мужів, і піднесені голови людей будуть припущені. Один Господь явиться високо того часу.“ „Тоді відьне кожний свої ідоли і золоті свої ідоли, що ваші руки вам на гріх робили.“ „Чи є ще Бог крім мене? Ні! нема иншої твердині, я ніякої не знаю. Ті, що роблять богів — всі вони ледачі; а найлюбійші їм не приносять ніякої користі; на се вони самі свідками. Вони нічого не бачать, ні не розуміють, тим то вони і осоромляться.“ Через прор. Єремію Бог так говорить: „Постанови поганські пусті: вони вирубують дерево в лісі, обробляють руками . . . покривають сріблом та золотом, прибивають гвіздом, що-б не хиталось. Вони, ті ідоли, — мов точений стовп, і не говорять; їх носять, бо ходити не можуть. Тим і не лякайтесь їх, бо не здоліють вони ніяк зашкодити, тай щось доброго зробити вони не в силі.“ — Єремія 10:3-5.

ЧОМУ МОНАХИ І СВЯЩЕНИКИ ТАК УЧАТЬ?

Так Бог говорить через уста всіх пророків, — але для Місіонара вони нічо не значать! для него розум старший. Перечитавши се, не оден може подумат: може монахи не читали сего? бо не можливо всупереч так виразним розказам Божиим щось иншого учити. Ми хочемо їх

оправдати. Ми скажемо правду. Вони св. Письма не читають, і тому його не знають! Вони навіть не читають цілого Нового Завіту. Бо се, що бачите в церкві на престолі, се тільки більш, чим одна третина Нового Завіту, се тільки чотири євангелії, а прочих книг Нового Завіту в тій грубій книзі нема! А про старий Завіт шкода їх і питати!

Причина, чому прийшло до такого поганського звичаю, є сеся, що з бігом часу між правдивих християн диявол насіяв кукілю. Деяким людям, священикам, монахам, сприялася наука Ісуса Христа. Видалася їм за тяжка і прикра. Їм не хотілося довше терпіти, як терпів Ісус Христос і Апостоли, а забаглося розкошів, мастків і слави від людей. І такі то священики і монахи взяли верх між християнами. Тому на місце науки Христа і Апостолів стали вводити поступово свої науки, поганські звичаї, противні виразному Слову Божому. І своє слово поставили висше, чим Слово Боже. А щоби люди не знали, що учив Христос і Апостоли, що говорив Бог через пророків, був час, що забороняли читати св. Письмо, а тих, що читали, карали великими карами, а навіть смертю. Аби людий мож дальше тримати в блуді, поназивали себе великими іменами, неомильними учителями, сторожами Слова Божого, заступниками Христа і т. п.; що тільки вони одні знають, де є правда а де лож, і що тільки вони мають право навчати!

„ВІРНИЙ СТОРОЖ“ НАУКИ ХРИСТОВОЇ

„Місіонар“ в своїй відповіді говорить, що Господь Ісус встановив на землі непомилний церковний учительський уряд, що мав бути в і р н и м сторожем його науки, і що тим сторожем є „Христовий намісник, папа римський.“ Чи той „сторож“ був „вірним сторожем“ науки Христової, хочемо на хвильку поговорити на розум. Люди нині не діти, і знають, що почалося 1914. р. Коли всі католики стали битися, різати себе, мордувати, грабити оден одного, і ще й тепер те саме дальше діляють! Де-ж був тоді сей „вірний сторож“ науки Христової? Чи спав? Чи ходив в ліси-дебри на покітту, і не знав, що діялося в світі Божім? Як сей „вірний сторож“ показав тоді ділом, що він вірний сторож науки Христа? Що? Нехай ніхто не посуджає нас, що ми боронимо православних, протестантів або жидів. Вони всі те саме робили; ішли слідами католиків! Вони всі подоптали науку Божу, науку Ісуса Христа і Апостолів! Але принайменче так бундючно не несуться і не приписують собі такої чести та непомилности, як католики!

Ісус Христос учив: „Заповідь нову даю вам: що-б ви любили оден одного. Як я полюбив вас, що-б і ви любили оден одного. По сьому будуть знати усі, що ви мої ученики, коли любов будете мати оден до одного.“ „Хто має мої заповіді і хоронить їх, той любить мене.“ (Йоан 13:34,35; 14:21) „Я ж вам говорю: Любіть ворогів ваших!“ Таку заповідь дав Ісус своїм ученикам. Його вірні послідувачі заховували її, хочай через се багато втерпіли!

Вернім тепер до „вірного сторожа“ Хто як хто, а той, що називав себе „заступником Христа“, „намісни-

ком Христа“, „вірним сторожем“ науки Христової і стада Христового, сей повинен був уважати за свій обовязок і стати в обороні науки Христа! Повинен був тоді отверто виступити і з „апостольською столицею“ закликати громовим голосом, аби цілий світ був почув: „Мої архієпископи, єпископи, і ви вірне стадо! Царі і королі кажуть вам ставати під гвер і йти убивати друг друга! А я, заступник Христа, вірний сторож його науки пригадую вам його слова і наказую: любіться взаїмно! Любіть своїх ворогів! Такий розказ пердаю вам архієпископи, вам єпископи, а ви передайте сей розказ своїм священикам, а ті людям! Хто не послухає сего розказу, сего суспендую, позбавлю його становиска.“ Чи сказав щось подібного? Ні! Він мовчав, хочай знав добре розказ Христа. Він стався невірний Христу! Йому розходилося більше о похвалу від цісара, чим о похвалу від Христа! Во виду тільки крови, тільки сліз, тільки убитого цвіту і зруйнованого майна, що світ знав задля недбалости сего „сторожа“, сего намісника невірного, „Місіонар“ має ще відвагу називати його „вірним сторожем“ науки Христової!? „Усяке добре дерево родить добрий овод, а пусте дерево родить овод лихий! По овочах їх пізнаєте їх“ — сказав І. Христос. — Матей 7:17,18.

ДЕ У МОНАХІВ НАПИСАНО?

І тому як було можна сподіватися Місіонар на оборону почитаня образів не навів ні одного місця з св. Письма. Що більше! ще своїми брудними ногами подоптав Слово Боже! Бо на питане: де є написано, аби почитати образи, відповів: — „1.) Написано воно в здоровім людським розумі, котрий є старший, чим в сяке письмо.“ Справді, треба бути дуже гордим, аби мати смілість сказати, що розум є старший, чим всяке письмо, значиться і св. Письмо або Слово самого Бога!? Тільки найбільший недовірок важиться таке сказати!

Нині чоловік не пішле своїй дитині до Америки чужих фотографій і не буде обріхувати її і не скаже: се фотографії твого отця і матери; бо дитина, поглянувши на них, сейчас скаже: се не мої родичі; вони так не виглядають; хтось піднявся під їх імя; хоче мене ошукати. Ні дитина з Америки не витне і не пішле перший ліпший образ з газети і не скаже, що се її фотографія, бо мама спізнає свою дитину по чертах лиця! А тут Місіонар називає се „здоровим людським розумом“, коли малярі або різьбярі повироблюють зовсім неподібні до себе особи; одна біла, друга чорна, і кажуть, що се представляє одну і ту саму особу. Чи не чудно? Дійсно, якийсь чудний розум у тих монахів!

Дальше відповідають: „2. написано в побожнім людським серцю, котре те-ж є старше, чим в сяке письмо.“ Ми сумніваємося, чи монахи з Місіонара мають побожне серце. Побожне серце є покірне; воно узнає Бога за свого Пана і Творця, і не буде проти Него, проти його св. Слова таке писати. Ні!

„3. Написано в „крови святих мучеників, котрі за ту правду віддали своє жите.“ — Всі знаємо добре, як

в часі послідної війни мільйони людей ішли до битви, і думали, що приносять Богу жертву, убиваючи оден одного, що боронять віру Христову! Тепер кожний бачить, що вони гріх чинили і марно проливали свою кров. Так подібно диявол не раз осліпляв людей. Наперед підсунув одним думку поробити собі ідолів, а опісля другим своїм слугам казав робити пакости тамтим, і приводив до спорів і до проливу крови. Ось в чю честь плила кров тих мучеників! Правдивий ученик Христа не буде убивати нікого, ані кривдити, ані насміхатися з людської сліпоти. Правдивий ученик Христа віддає Богу честь „духом і істиною“ і знає, якої чести від него жадає Бог. Подія в Ефезі за часів Павла свідчить найкраще, як то ті, що мають заробок з ідолів, образів, потрафлять підбурити темний нарід і привести до проливу крови.

„4. Написано в християнськїм переданю от рода в род від апостолів по нинішній день.“ — Ми вже бачили, як Апостоли задивляються на почитанє образів. З їх слів бачили, що такого поганського звичаю вони не захвалявали, але картали і остерігали перед ним.

„5. Написано воно в тисячах і мільйонах катехизмах.“ Се правда. Але в цілїм св. Письмі, що обіймає більше, чим тисяч сторїн, не найдете ні одного місця, де Бог наказував би почитати образи.

„6. Написано воно в безчисленних мільйонах звиклих образів, котрими пишануться наші церкви по цілому світу.“ — Добре прор. Ісаїя пророкував: „Повна земля ідолів. Люди припадають лицем перед ділом рук своїх, перед тим, що пальці їх зробили.“ Та прийде час і нині він є: „що покидає чоловік кертцям та лиликам срібні свої ідоли і золоті свої ідоли, що їх понароблював.“ „І покликнув ангел великим голосом, глаголючи: Упав, упав Вавилон, велика блудниця (Рим і ціле т. зв. теперішнє християнство) і став мешканєм дияволів і сховиском всякому духови нечистому і сховиском всякій нтиці нечистій і огидній.“ А инший ангел промовив: „Вийди з неї народе мій, щоб не мати вам спілки в гріхах її, і щоб не прийати вам кар її. Бо всі гріхи дійшли аж до неба і згадав Бог неправди (злочини) її.“ — Відкрите св. Йоана 18:1-5.

І вкінці сема точка: „7. Записано в книгах і науках отців, в декретах соборів і в безчисленних памятниках найвисшого учительського уряду в Христовій церкві, котрий непомильною повагою св. Духа ту правду нам пояснив і затвердив.“ Так! Лишень там! Той, що сидить

в Римі, місті о семи горбах, він оден затвердив. — Але найсвятїший Бог своїм словом осудив! Бог називає се поганею, мерзенними ідолами. Місіонар каже, що св. Дух ним керує. Св. Письмо каже інакше. Ісус Христос так учив: „Досить ученикови, коли буде, як учитель його.“ „Ви знаєте, що в поган царі панують і вельможі управляють ними, — та у вас не буде так! Ні!“ (Мат. 10:25; 20:25,26) „Не збирайте собі скарбів на землі, але на небі.“ „Не можете служити Богу і мамоні.“ Хто так чинить, тим керує св. Дух. Та нинішні учителі тільки дбають о мамону; їм сниться о панованю і о власти над світом. Не ділають так, як учив Ісус. Не за його волею, але за справою сатани, як писав Павло: „прийде наперед відступленє від віри і покажется чоловік гріха, син погібели — грїшна інституція церковна — котрої голова буде виноситися понад усе, що зовуть Богом або маєстатом так, що засядє в храмі Божім, творячи себе Богом. [Буде говорити, що його декрети і розпорядженя мають більше значїне, чим слово самого Бога. Доказом того слова Місіонара.] І ся інституція буде уживати ріжних ложних чудес і підступів, але повірять їй тільки ті, що люблять брехню. Та Христос, прийшовши вдруге, усе сю інституцію духом уст своїх. Словом уст своїх, св. Слово Боже, Письмо убо її. І тоді земля очиститься з ідолів, і люди спізнають Бога і його Сина нашого Господа і Відкушителя Христа. Тоді правдиві поклонники поклоняться Отцеві духом і правдою. Бо Отець таких шукає поклоняючихся йому, — сказав Ісус. — Йоан 4:23. (Статя „Де написано?...“ появилася в „Місіонари“ з Жовкви за жовтнем ч. 7. с. р.)

Порада від нас. Знаємо, що хто перечитає сей артикул і переконається о правді наших слів, загорить таким обуренєм, що готов прийти до хати і з криком і з шумом познимати образи і сейчас повикидати на двір і перед очима сусідів рубати. Правдивий Християнин повинен наперед застановитися, як має ділати, аби се вийшло на більшу славу Богу. Звичайно буває, що в хаті одно спізнає правду о слові Божім, а друге ні, і розуміється думаючи, що се річи святі, стане боронити. З чого в хаті готов повстати крик і плач а навіть бійка. З того диявол був би тільки радий. Тому радимо постаратися наперед вияснити в мирний спосіб другій стороні, жені, чи мужеві, і аж тоді легонько поусувати. А за той час, як було доси, нехай будуть місцем сховку чи на шапку, чи на газету або друге що.

СЛОВА ДО РОЗВАЖУВАННЯ

Текст на 3. Вересня-Септембра.

„Вони будуть ..моїми ... того дня коли зберу свої жемчуги.“

— Малахія 3:17. —

БОЖИЙ пророк описує сими словами певну клясу людей, котрим Бог оказує свою особлившу ласку. Було дванацять дорогих камінів, які носив найвисший архиерей Ізраїльський на своїм нагруднику. Сі каміня були оправлені в золото і прикріплені до напличника золотими шнурами. Вони лежали на серці священника, вказуючи сям, що вони є йому дорогі. На сих

камінях були виписані імена 12 поколінь Ізраїльських.

Свангеліст Йоан в своїй книзі Відкритя подає опис царства, представленого символічно через місто, котрого підвалини мурів були окрашені дорогими каміннями або жемчугами. Сей опис здається, представляє устрій Божого царства. Коли тіло або громада Христа буде скінчена і прославлена, звїзд або прославлених членів царської родини буде 144.000, над котрими головою буде Ісус Христос.

Пророк говорить тут о часі, коли Бог вивисить сю клясу по-

свячених людей, а се станеться „того дня, коли я зберу свої дорогі каміня. Се, здається, обіймає протяг часу, коли наш Господь Ісус є вдруге присутній і впроваджує в життя своє царство і починає панувати.

Сі, що мають належати до членів сего числа, всегда думають о Бозі і почитають його імя і говорять часто між собою о Нім і о його предивнім пляні повного милосердя. Люди говорять звичайно о тім, що дороге їх сердцю, і ділають так, як їм каже їх серце. Але ті думають всегда о Бозі, о його царстві і о благословеннях, які воно принесе; і вони говорять о тім часто — а Бог чує їх і благословить їх своєю ласкою.

Із слів пророка бачимо, що сі члени посвячуються і віддають себе щиро на услуги Богу і його справі; се значить, вони вірно виконують його волю і о ній часто розмовляють. Се представляє нам класу людей, котрі цілковито віддали свої серця Богу. Такі є записані у „памятковій книзі“ Божій, і Він пригадає собі сих вірних людей в „той день“ (в часі, коли буде збирати свої жемчуги) і будуть його вибраними і благословеними людьми. Сі слова пророка повинні додати заохоти всім тим, хто навернувся до Бога, аби пізнати його і чинити його святу волю.

Текст на 17. Вересня-Септембра 1924.

„Імя мое буде величатись проміж народами.“ — Малахія 1:1.

Між народами землі мало нині учать о царю Ісусі Христі. Всі народи управляють самолюбство в найвишнім степені. Предста-

вителі і керманічі народів сприялися проти Бога Єгови і його Помазанника. Та незадовго сатана буде звязаний і не буде йому звільно зводити дальше народи. Тоді також самолюбні германічі утратять свою силу, а знане о правді наповнить землю, як вода море. Тоді всі від мала до великого спізнають, що Єгова є Богом, а Ісус Христос є Відкупителем людей і Царем царів. Тоді „всі народи землі схаменуться і навернуться до Бога: і перед Тобою поклоняться всі покоління народів. Бо Господне є царство і він царює над народами.“ — Псал. 22:27,28.

Як народи на землі спізнають велич і славу Божу, його доброту і любов, тоді імя його буде велике у них. „Всі народи, що Ти сотворив їх, прийдуть і поклоняться перед Тобою, Господи, будуть імя Твоє прославляти.“ — Псал. 86:9.

Сі дорогі обітници сповняться; а його вірні люди знаходять в них заохоту до дальшої вірності і до дальших діл, чим окажуть любов; бо любов є знаком, що нема в них самолюбства. Його вірні люди будуть ділати все, що прославляє їх Царя, і що допомагає його справі. Хто так буде ділати, сей увійде до його слави і отримас се, що каже пророк.

Текст на 10. Вересня 1924.

„Будемо подібні йому, бо побачимо його, як є.“ — 1. Йоана 3:2

Текст на 24. Вересня-Септембра 1924.

„Він розтопче гнобителя.“ — Псалма 72:4.

КОЛИ СВЯТКУВАТИ?

МНОГІ з старого краю питають нас, чи мають святкувати суботу замість неділі. На їх питання даємо коротке пояснення.

Деякі, читаючи св. Письмо, забувають на слова Ап. Павла, котрий так пише о сій темі: „Нехай вас ніхто не судить за їду або за напюток, або щодо свята або нового місяця або суботи, — те все тїнь того, що настане. (до Колос. 2:16,17) Те саме повтаре в посланю (Жид. 10:1), кажучи: „Закон бо (Мойсея) маючі тїнь будучих благ, а не самий образ річий,“ — чим хотів сказати, що заховуване свят, суботи і жертв, обовязувало тільки Жидів, а не правдивих послідувателів Христа. Ті свята і церемонії були тінею лучших будучих річий: вони тільки були наукою, показуючи, як буде в будучности. Приміром, жертви закону вказували, як Ісус і правдиві його ученики будуть приносити себе яко живу жертву, приємну Богу. (Рим. 12:1) Посліду-

вателі Христа не є більше під ярмом закону, але свободні, під ласкою яко сини. Субота буза дана Ізраїлевим не тільки для відпочинку по трудах, але вона вказувала на великий відпочинок для всього людства, як поясняє Ап. Павел, а чого Жиди не розуміли.

Початок святкування неділі почався від часів Апостолів. В неділю яко в первий день тижня показувався всегда Ісус своїм ученикам по воскресеню. В неділю зійшов на них святий дух; в неділю сходилися перші ученики на „ломаня хліба“ на памятку тих благословеньств, які отримали, як Ісус ламав хліб в Емаус і в Єрусалимі з учениками, і як їх очи отворилися і його спізнали: Сей день був днем радости, що Господь Ісус воскрес з смерти. Сей день і ми повинні обернути на покріплене себе, читаючи Слово Боже і отвираючи другим очи на се, який добрий і милосердний є Бог, що дав свого Сина на викуп за всіх людей.

З КОНВЕНЦІ

КОНВЕНЦІЯ в Коломбос удалася величаво. Присутних було около 20.000. Одні побувши кілька днів відїзжали, другі прибували. Символ цілковитого посвячення себе Богу приняло 485 осіб. Були Братя з ріжних країв і язиків. Однак на диво всім таке велике число людей заховало взірцевий порядок. Всіх лучила одна любов до Бога і до нашого Господа Ісуса Христа. Кожда народність мала духові науки в своїм ріднім язюку. Наших братів було понад сто. Всі одушевлені вертали домів, аби ще усильнійше взятися до праці. Ся конвенція показала,

що ні одна місцевість не може казати: вже все зроблено. За оден „день праці“ продано в Коломбос і в околиці около 30.000 книжок, хотяй класа в Коломбос уходить за найенергичнійшу. Ся най послужить нам, що всюди є ще прагнущі серця, до хотять покріплення, тільки не знають, де його найти. То-ж братя до роботи і до жертви! Нехай кождий пожертвує се число і дасть до рук другим в який би то спосіб не було. Чне серце любить Бога, сей, прочитавши, буде опісля всегда молитися за того, що допоміг йому вийти з темряви. То-ж до праці!